

Σκηνή 1

Επιλογή από το Α' Επεισόδιο, στ. 271-356 (Κρέων και Μήδεια)

(Ο Κρέωντας εισέρχεται από την πάροδο που οδηγεί στην πόλη)

ΚΡΕΩΝ

Σ' εσένα μιλάω.

Σε σένα που μαζεύεις σύννεφα οργής

ενάντια στον Ιάσονα.

Πάρε αμέσως και τα δυο σου τα παιδιά

και φύγε γρήγορα,

έξω απ' αυτή τη χώρα.

Εγώ ο ίδιος

θα επιβλέψω την εκτέλεση της εντολής μου.

Δε θα γυρίσω στο παλάτι,

275

πριν σε δω, να περνάς τα σύνορα.

ΜΗΔΕΙΑ

Γιατί;

- Τελείωσα. Έχω χαθεί εντελώς!

Γιατί κι άλλη συμφορά;

Η δυστυχία με τυλίγει από παντού.

Οι εχθροί μου πλημμύρισαν τον τόπο.

Πουθενά; Καμία διέξοδος; Καμιά;!

- Γιατί;

280

Σε ρωτάω:

γιατί με διώχνεις;!

ΚΡΕΩΝ

Σε φοβάμαι. Γι' αυτό.

Φοβάμαι μην κάνεις στην κόρη μου κακό.

Κι έχεις πολλές αιτίες.

Γνωρίζεις την τέχνη του Κακού.

Έτσι γεννήθηκες. 285

Σε πονά η απόρριψη,

γι' αυτό και απειλείς διαρκώς, ότι θα καταστρέψεις

τον Ιάσονα, την κόρη μου κι εμένα.

Φυλάγομαι λοιπόν για να μην πάθω.

Προτιμώ να με μισείς, 290

Παρά να δείξω επιείκεια και να το μετανιώσω.

ΜΗΔΕΙΑ

Με κυνηγά η φήμη μου εμένα.

Δεν είναι σπάνιο αυτό.

Πόσες φορές δε μ' έχει καταστρέψει;

Δεν πρέπει ο έξυπνος γονιός

να εκπαιδεύει τα παιδιά του,

να γίνουν πιο σοφά απ' ό,τι πρέπει. 295

Γιατί, εκτός που δε θα βρουν ποτέ δουλειά

θα υποστούν το φθόνο όλου του κόσμου.

Όταν προσφέρεις γνώση στους ηλίθιους,

σε θεωρούν άχρηστο και ασύμφορο.

Κι αν τύχει και πιστέψουν,

πως είσαι σοφότερος απ' όλους τους σοφούς,

300

τότε ολόκληρη η χώρα δυσφορεί μαζί σου.

Αυτή ήταν και η δική μου τύχη.

Η γνώση μου

γέννησε ζήλια.

Επειδή γνωρίζω,

με κοιτούν εχθρικά.

Με βλέπουν με απέχθεια.

Όμως, δεν ξέρω περισσότερα απ' όσα πρέπει.

305

Λες πως σε τρομάζω και φοβάσαι

πως θα σου κάνω κακό. Κάνεις λάθος.

Δεν είμαι αυτό που φαίνομαι,

ούτε κι αυτό που λεν οι φήμες.

Μη με φοβάσαι. Σε παρακαλώ.

Ούτε μου πέρασε απ' το μυαλό,

να βλάψω αυτόν που έχει Εξουσία.

Ποτέ δεν είχα τέτοιο σκοπό.

Γιατί; Δεν έχω λόγο.

Με αδίκησες σε κάτι; Όχι.

Εσύ θέλεις να παντρέψεις την κόρη σου

μ' αυτόν που επιθυμεί η καρδιά σου.

310

Τον Ιάσονα εγώ μισώ:

Εσύ είσαι φρόνιμος άνθρωπος

και φρόνιμα κάνεις ό,τι κάνεις.

Θα στο πω, όσο πιο καθαρά μπορώ:

Δε ζηλεύω τη χαρά σου.

Κάνε όσους γάμους θες,

γλέντησε την ευτυχία σου, όσο αντέχεις και μπορείς.
Εμένα όμως, σε παρακαλώ, άσε με 'δώ να μείνω.
Και σου υπόσχομαι, πως από 'δω και 'μπρος,
όσο κι αν μ' αδικούν,
θα μένω με το στόμα μου κλειστό.
Με νίκησαν ανώτεροι μου.

315

ΚΡΕΩΝ

Φαίνονται λογικά και ευγενικά
αυτά που λες,
όμως εγώ ακόμα σε φοβάμαι.
Αν έχεις άλλα πράγματα κρυφά μες στο μυαλό σου;
Ποτέ μου δε σου είχα εμπιστοσύνη.
Και τώρα που σ' άκουσα
σου έχω λιγότερη.
Πιο εύκολα φυλάγεσαι απ' τον οξύθυμο,
παρά απ' αυτόν που κρύβεται και απότομα σωπαίνει.
Φύγε λοιπόν, όσο πιο γρήγορα μπορείς
κι άσε τα λόγια τα πολλά.
Αποφασίστηκε.
Ο τόπος αυτός δε σε χωράει πια.
Σπέρνεις παντού το μίσος.

320

ΜΗΔΕΙΑ

Σε παρακαλώ.
Να δεις την κόρη σου,
όπως θες να τη δεις:

νύφη.

ΚΡΕΩΝ

Άδικα μιλάς.

Δε θα με πείσεις.

325

ΜΗΔΕΙΑ

Σε ικετεύω -

σεβάσου τουλάχιστον αυτό.

ΚΡΕΩΝ

Σέβομαι το σπίτι μου περισσότερο από εσένα.

ΜΗΔΕΙΑ

Πατρίδα μου!

Η νοσταλγία με πονάει.

ΚΡΕΩΝ

Κι εγώ αγαπάω την πατρίδα μου,
αλλά πάνω απ' όλα βάζω τα παιδιά μου.

ΜΗΔΕΙΑ

Ρημάζει ο έρωτας τον άνθρωπο!

330

ΚΡΕΩΝ

Ανάλογα πώς θα τα φέρει η τύχη στον καθένα.

ΜΗΔΕΙΑ

Θεέ μου!

Ποτέ μη ξεχάσεις,

ποιος είναι ο υπεύθυνος για όλ' αυτά!

ΚΡΕΩΝ

Φύγε!

Μη μου φορτώνεις συμφορές.

Δε θέλω να υποφέρω.

ΜΗΔΕΙΑ

Κι εγώ υποφέρω.

Κι εγώ δε θέλω άλλες συμφορές.

ΚΡΕΩΝ

Αν δε φύγεις,

θα σε πιάσουν με τη βία

και θα σε πετάξουν έξω από τη χώρα

οι άνθρωποί μου.

335

ΜΗΔΕΙΑ

Θα φύγω

δε μπορώ να κάνω αλλιώς,

Ένα πράγμα μόνο σου ζητώ:

Μία Μέρα. Δώσ' μου μια μέρα

Μια μέρα μόνο. Αυτό μονάχα σου ζητώ.

340

- Θα φύγω. Αλλά να φροντίσω πρώτα,

όσα χρειάζομαι για τα παιδιά μου.

Έχεις κι εσύ παιδιά και μπορείς να καταλάβεις.

Πατέρας είσαι. Λυπήσου τα.

Βλέπεις, ο δικός τους πατέρας τα παράτησε.

Είσαι άνθρωπος, που συμπονά 345

Εμένα, άσε με στην τύχη μου -

Τα παιδιά

δεν κάνει να υποφέρουν.

ΚΡΕΩΝ

Έχω πληρώσει συχνά την συμπόνοια μου.

Όμως ούτε σκληρός άνθρωπος είμαι -

ούτε και τύραννος.

Το βλέπω, πως πάω να πέσω σε παγίδα, 350

αλλά θα σου κάνω τη χάρη που ζητάς.

Αν όμως αύριο

σε βρει στη χώρα μου το φως της μέρας,

μαζί με τα παιδιά σου, θα πεθάνεις.

Και πίστεψέ με, δε λέω ψέματα.

Αν πρέπει να μείνεις, μείνε.

Αλλά μόνο για μία μέρα. 355

Δε βλέπω γιατί να φοβηθώ - μια μέρα;

(Ο Κρέων φεύγει.)

Σκηνή 2

Επιλογή Α' Στάσιμο, στ. 410-445 (Χορός)

Α' ΣΤΑΣΙΜΟ

ΧΟΡΟΣ

Τα ύδατα των ποταμών
τα ιερά (των ιερών ποταμών τα νερά) 410
αλλάζουν τη ροή τους κι ανηφορίζουνε προς τις πηγές.
Το Δίκαιο και οι Αρετές
πήραν το δρόμο
και επιστρέφουν
στις θεοσκότεινες σπηλιές.
Τον ανδρικό το στοχασμό
Τον στοίχειωσεν ο δόλος
(κι η πίστη στο Θεό
δε μας ενώνει τώρα
με τον κόσμο).
Της φήμης ο τροχός γυρίζει 415
κι αλλάζει της γυναίκας τη ζωή.
(Μας περιμένουν μεγάλες τιμές)
Ποτέ δε θ' ακούσει κανένας ξανά
τη θλιβερή καταλαλιά (κατακραυγή)
που γέμισε ταπείνωση τη γυναικεία φύση. (ΤΡΑΓΟΥΔΙ) 420
Θα πάρουν τέλος πια,

θα πάρουν τέλος οι μελωδίες
που της γυναίκας έψαλλαν την απιστία.

425

Ο Φοίβος ο κιθαρωδός
δε χάρισε στη φύση μας
τα δώρα των ασμάτων
για να τονίσουμε τη μουσική μας
ανταπόκριση
στην ανδρικήν αλαζονεία.

Ο χρόνος ο βαθύς
θα 'χε να πει πολλά
για των ανδρών
και για των γυναικών
τη μοίρα.

430

Και Μήδεια εσύ,
(η σπαραγμένη από Έρωτα καρδιά)
άφησες έρημο το πατρικό σου σπίτι,
ταξίδεψες στα πέλαγα,
(τις Συμπληγάδες πέρασες τις πέτρες)
Σε ξένους τόπους ρίζωσες.

(Σε πρόδωσε το ταίρι σου)

435

Ερήμωσε το νυφικό σου κρεβάτι
(και τώρα σε πετούν στον άνεμο)
φυτό ξεριζωμένο.

(ΤΡΑΓΟΥΔΙ)

Εδώ ποδοπατούν
το σεβασμό στους όρκους,
εδώ, μες στη μεγάλη την Ελλάδα

σβήσαν τα ίχνη της ντροπής.

440

και την εξόρισαν στους τέσσερις ανέμους.

Δεν έχεις σπίτι πατρικό

δεν έχεις πια λιμάνι

να μπεις

και το πικρό σου βάσανο

να δέσεις.

Άλλος ερωτικός βωμός

φουντώνει το κρεβάτι

κι άλλα κορμιά

στα ίδια στρώματα

η φλόγα κατακαίει.

445

Σκηνή 3

Επιλογή από το Β' Επεισόδιο, στ. 579-626 (Μήδεια και Ιάσων)

ΜΗΔΕΙΑ

Όταν ο ένοχος μιλά περίπλοκα και πονηρά 580

πρέπει να τιμωρείται ακόμη πιο σκληρά.

Μην παριστάνεις σ' εμένα τον σεμνό. 585

Μία λέξη μόνο θα σου πω:

αν δεν ήσουν ανέντιμος,

δε θα πήγαινες να παντρευτείς κρυφά.

Κανείς δεν πήρε είδηση, τι είχες στο μυαλό σου.

Ούτε στους ίδιους σου τους φίλους σου

δεν το 'χες πει.

ΙΑΣΩΝ

Υπέροχο επιχείρημα!

Αν φανέρωνα το γάμο,

που σκόπευα να κάνω,

ποιος νομίζεις θα με βοηθούσε;

Εσύ!;

Εσύ το μόνο που ξέρεις είναι να ξερνάς χολή. 590

ΜΗΔΕΙΑ

Τίποτα δε σε νοιάζει.

Αδιαφορείς για όλα.

Μόνο τα γηρατειά! - μόνον αυτά φοβάσαι.

Τον άδοξο θάνατο τρέμεις.

ΙΑΣΩΝ

Βάλ' το καλά στο μυαλό σου.

Παντρεύομαι την κόρη του βασιλιά

για να σώσω εμάς!

595

Εμένα, εσένα και τα παιδιά.

ΜΗΔΕΙΑ

Εμάς

κανείς δε θα μπορέσει να μας σώσει!

- εγώ ποτέ δεν ήθελα μια τέτοια ευτυχία.

Εμένα πάντα με πλήγωνε ο πλούτος!

ΙΑΣΩΝ

Προσπάθησε ν' αλλάξεις γνώμη.

600

Σταμάτα να θεωρείς

τα φοβερά για χρήσιμα

Κι όλα τα βάσανα,

σαν να 'ναι πέλαγος ευδαιμονίας.

ΜΗΔΕΙΑ

Λέγε ό, τι θες.

Εσύ έχεις σπίτι.

Ε γ ώ θα φύγω.

Εγώ την ερημιά θα κατοικήσω,

ΙΑΣΩΝ

Δική σου επιλογή. Κανένας δε σου φταίει.

605

ΜΗΔΕΙΑ

Ποιος πρόδωσε; Εγώ;

ΙΑΣΩΝ

Όχι.

Αλλά εσύ είσαι

που καταριέσαι αυτούς που έχουν Δύναμη.

ΜΗΔΕΙΑ

Εμένα καταράστηκα. Τη μοίρα τη δική μου.

ΙΑΣΩΝ

Δε θα σε συναγωνιστώ στα λόγια.

Αν χρειαστείς κάτι εκεί,

στην εξορία,

για σένα και για τα παιδιά,

- κάποια βοήθεια -

θα σου τη δώσω με χαρά.

Μπορώ να ειδοποιήσω όσους φίλους έχω,

να σε δεχτούν και να σε φιλοξενήσουν.

Αν αρνηθείς κι αυτήν την προσφορά,

© Κ. Χ. Μύρης. Μετάφραση Κ. Χ. Μύρης. Η αναδημοσίευση γίνεται με την άδεια του μεταφραστή.

610

θα 'ναι μεγάλη ανοησία.
Σβήσε για λίγο το θυμό,
κι ίσως κερδίσεις πιο πολλά.

615

ΜΗΔΕΙΑ

Ούτε στους φίλους σου θα πάω
ούτε βοήθεια θα χρειαστώ.
Τα δώρα των ανέντιμων
δεν έχουνε αξία.

ΙΑΣΩΝ

Ορκίζομαι στο Θεό,
πως θέλω να βοηθήσω
και τα παιδιά κι εσένα.
Εσύ όμως αρνείσαι ό, τι σου δίνω.
Το πείσμα διώχνει,
όσους μας αγαπούν.
Μία ολόκληρη ζωή,
θα ζήσεις μες στον πόνο.

620

(Φεύγει ο Ιάσων.)

ΜΗΔΕΙΑ

Φύγε -
τρέξε όσο πιο γρήγορα μπορείς.
Πήγαινε εκεί που θες να πας.

Δεν κάνει να περιμένει άλλο η νύφη.

Μακάρι ν' ακούσει τις σκέψεις μου ο Θεός

625

κι αυτός ο γάμος

- ανύμφευτος να μείνει.

Σκηνή 4

Επιλογή από το Δ' Επεισόδιο, στ. 922-975 (Μήδεια και Ιάσων)

(Η Μήδεια κλαίει)

ΙΑΣΩΝ

- Γιατί;

Τι κάνεις;

Κλαις;

Δε χαίρεσαι μ' αυτά που λέω;

Τι έχεις;

ΜΗΔΕΙΑ

Τίποτα.

Τα παιδιά.

Αυτά σκεφτόμουν - τα παιδιά.

925

ΙΑΣΩΝ

Εγώ είμαι εδώ.

ΜΗΔΕΙΑ

Το ξέρω

ΙΑΣΩΝ

Μη στεναχωριέσαι λοιπόν.

ΜΗΔΕΙΑ

Η Γυναίκα –

είναι που γεννά.

Σ' άκουσα, να εύχεσαι

και μ' έπιασε παράπονο –

930

Αν δεν πιάσουν οι ευχές;

- Ας τα αφήσουμε όμως αυτά.

Εσύ ήρθες εδώ ν' ακούσεις

όσα έχω να σου πω:

Ο Κρέων αποφάσισε να φύγω από τη χώρα του.

Θα 'ναι καλύτερα και για μένα –

το ξέρω.

935

Δε θέλω να δημιουργώ πρόβλημα

ούτε σ' εσένα , ούτε και σ' εκείνον.

Γι' αυτό και θα φύγω.

Αλλά τα παιδιά;

Γιατί να στερηθούν αυτά τις δικές σου φροντίδες;

Ζήτησε, σε παρακαλώ λοιπόν, απ' τον Κρέοντα,

να μην τα διώξει - να μην τα στείλει μαζί μου εξορία.

940

ΙΑΣΩΝ

Θα προσπαθήσω.

Δεν ξέρω αν θα μπορέσω, να του αλλάξω γνώμη,

αλλά θα προσπαθήσω.

ΜΗΔΕΙΑ

Να το πεις στη γυναίκα σου.

Αυτή να το ζητήσει απ' τον πατέρα της.

ΙΑΣΩΝ

Ναι.

Εκείνη νομίζω, πως μπορώ να την πείσω.

945

ΜΗΔΕΙΑ

Γυναίκα είναι.

Όπως όλες οι άλλες.

Θα σε βοηθήσω κι εγώ.

Θα της στείλω δώρα με τα παιδιά.

Πολύ όμορφα.

Ξέρω τι θα της προσφέρω.

Πες να ετοιμάσουν μέσα τα παιδιά

950

και θα 'ρθω εγώ να φροντίσω για τα δώρα.

Όχι μία,

χίλιες φορές θα είναι ευτυχισμένη.

Θα πάρει τον άντρα που θέλει

και θα 'χει για στολίδια

εκείνα που χάρισε στα εγγόνια του,

ο πατέρας του πατέρα μου:

ο Ήλιος.

955

[.....]

ΙΑΣΩΝ

Κι εσύ;

Θα μείνεις με άδεια χέρια;

Δε μας λείπουν εμάς

ούτε τα χρήματα, ούτε τα στολίδια,

960

ούτε και τα πλούτη.

Κράτα τα - δεν κάνει να τα στερηθείς.

Η γυναίκα μου με σέβεται και με τιμά.

Έχει εμένα

δε θέλει άλλο χρυσάφι.

ΜΗΔΕΙΑ

Μη μου το αρνείσαι.

Τα δώρα αρέσουν και στο Θεούς.

Το χρυσάφι πάντα ήταν πιο πειστικό από τα λόγια.

965

Τα έχει όλα αυτή. Το ξέρω.

Εγώ θα έδινα και τη ζωή μου την ίδια

- όχι μόνο το χρυσάφι -

για να γλιτώσουν τα παιδιά μου.

970

[.....]

Στο καλό -

και μακάρι το νέο, που θ' ακούσω

να είναι αυτό, που επιθυμώ.

[.....]

975

Σκηνή 5

Επιλογή από το Ε' Επεισόδιο, στ. 1021-1080 (Μήδεια)

ΜΗΔΕΙΑ

Παιδιά μου. 1021

Τώρα υπάρχει πόλη

Εδώ θα ζήσετε εσείς

Τώρα υπάρχει πόλη- υπάρχει στέγη και για σας.

Εδώ θα ζήσετε εσείς. Χωρίς εμένα όμως.

Στην εξορία θα χαθώ και θα περιπλανιέμαι -

σε άλλους τόπους πια θα ζω

και δε θα δω

να ζείτε τη ζωή σας. 1025

Δε θα σας δω να μεγαλώνετε -

ούτε στο γάμο σας

θα είμαι εκεί μαζί σας.

Το πείσμα μου κι ο εγωισμός μου

με κατέστρεψαν.

Μάτια σας έφερα στον κόσμο;

Μάτια πόνεσα;

Μάτια κουράστηκα τόσο; 1030

Χάθηκαν όλες μου οι ελπίδες.

Πίστευα, πως θα σας είχα δίπλα μου, όταν γεράσω -

και πως εσείς τα μάτια μου θα κλείνατε.

Αυτήν την τύχη δε θέλουν όλοι οι άνθρωποι; -

Κι όταν την έχουν, τους ζηλεύουν.

Τώρα τα πάντα χάθηκαν.

1035

Κανένας δε θα σκύψει πάνω μου -

ποιος θα φροντίζει εμένα;

Θα ζω μέσα στη στέρηση

τον πόνο και τη θλίψη.

Τα μάτια σας δε θα τα δω ξανά.

Αλλού θα ζείτε.

Όχι.

Δε θ' αντέξω, να τα δω

να με κοιτάζουν -

1040

να μου χαμογελούν

χωρίς να ξέρουν τι συμβαίνει.

Τι να κάνω;

Ίσως δεν έχω τόση δύναμη.

Τίποτα απ' αυτά που σκέφτηκα,

δεν μπορώ να κάνω τελικά;

Έχουν θολώσει όσα σχεδίαζα -

σβήνουν σιγά σιγά.

Όχι.

Θα του τα πάρω τα παιδιά!

Στην εξορία!

Μαζί μου θα τα πάρω.

1045

Γιατί;

Για να εκδικηθώ τον Ιάσονα,

πρέπει να κάνω κακό σ' εμάς;

Πρέπει!

Όχι, δε μπορώ. Δε θέλω να σκέφτομαι άλλο.

Γιατί δε σιωπούν αυτές οι σκέψεις;

Τι έχω πάθει ξαφνικά;

Εγώ ήμουν που μίλησα πριν λίγο;

Δε γίνεται ν' αφήσω τους εχθρούς μου,

να με κοροϊδεύουν και να γελούν μαζί μου;

1050

Όχι. Δεν πρέπει να μείνουν ατιμώρητοι.

Πρέπει να το τολμήσω. Μη φοβάσαι!

Δεν πρέπει ν' αφήσω σκέψεις τρυφερές

να πνίξουνε το βάρος της καρδιάς μου.

Πρέπει το χέρι μου να είναι σταθερό. Να μην τρέμει.

Κι όποιος διστάζει να μείνει μαζί μου

- στη θυσία που ετοιμάζω - να φύγει μακριά.

1055

Ο νους μου δε μπορεί να καταλάβει την καρδιά μου.

Πώς γίνεται κι αντέχει η καρδιά, να κάνει τέτοια πράξη;

Από τι είναι φτιαγμένη και δε λυπάται πια;

Όχι. Δεν πρέπει να τ' αφήσω, να ζήσουνε εδώ.

[.....]

1060

Πρέπει να πεθάνουν.

Εγώ τους έδωσα το φως, εγώ θα τους το πάρω.

Τελείωσε. Αυτό θα 'ναι το τέλος.

Τώρα η νύφη φορά το χρυσό στεφάνι,

ύστερα

το πέπλο -

1065

και τώρα

καίγεται μέσα σ' αυτό! -
παιδιά μου
τα χεράκια σας 1070
το στόμα σας
μυρωδιά μου
κορμάκι μου
πρόσωπο μου όμορφο
έγινε ο θάνατος τόπος ευτυχίας -
έχασε τη χαρά της η ζωή
τη σκότωσε το χέρι του πατέρα σας
μια αγκαλιά
πόσο θέλω την αγκαλιά σας! 1075
δεν αντέχω άλλο
ο θυμός μου πρέπει να μείνει ζωντανός
μέχρι το τέλος
μόνον αυτός ο μέγας Θυμός
αυτός γονάτισε τη λογική μου
ο θυμός γεννάει Φρίκη. 1080

Σκηνή 6

Επιλογή ΣΤ' Στάσιμο, στ. 1251-1281 (Χορός και Παιδιά)

ΕΚΤΟ ΣΤΑΣΙΜΟ

ΧΟΡΟΣ

Ω! Γη και υπέρλαμπρη του Ήλιου ακτίνα

Κοιτάχτε

τη θεοκατάρατη γυναίκα,

πριν απλώσει το αιματοβαμμένο

χέρι στα τέκνα της.

Απ' το χρυσό σου σπέρμα,

1255

Ήλιε, φύτρωσαν

και είναι αποτρόπαιο

θνητοί να χύνουν

αίμα θεϊκό.

Ω! Διογέννητο φως

(ΤΡΑΓΟΥΔΙ)

φράξε το δρόμο της

πράυνη τη χολή της

διώξε μακριά

από το σπίτι της αυτό

την απαίσια φόνισσα,

την Ερινύα,

που την εγέννησεν ο δαίμονας

της καταστροφής. -

1260

Μάταια μόχθησες
για τα παιδιά σου
μάταια πόνεσες να τα γεννήσεις,
μάταια πέρασες των μαύρων Συμπληγάδων
τα αφιλόξενα στενά.

Ποια μοίρα τυφλή (ΤΡΑΓΟΥΔΙ) 1265
σου σκότωσε το νου
και ποιος θυμός τον θόλωσε '
και πώς το άγριο φονικό
σε στοίχειωσε;

Όποιος σκοτώνει συγγενή
μολύνει τα χώματα της γης κι εκείνα
φέρνουν στους θνητούς κατάρεις.
τιμωρίες ανελέητες
στα σπίτια των θνητών. 1270

ΠΑΙΔΙΑ

(Κραυγές εκτός σκηνικού χώρου) 1271

[.....]

ΧΟΡΟΣ

Ακούς φωνές;
Ακούς; Ουρλιάζουν τα παιδιά 1273

- δύστυχη, γυναίκα, άμοιρη. 1274

ΠΑΙΔΙΑ

(Κραυγές εκτός σκηνικού χώρου)

1271

[.....]

ΧΟΡΟΣ

Θα μπω στο σπίτι.

1275

Να σώσω τα παιδιά.

ΠΑΙΔΙΑ

(Κραυγές εκτός σκηνικού χώρου)

1271

[.....]

ΧΟΡΟΣ

Είσαι σαν πέτρα σκληρή κι έχεις

καρδιά από σίδηρο.

1280

Θες με τα χέρια σου τα σπλάχνα σου

να σφάξεις,

τα παιδιά σου;

[.....]